

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Szerkesztői iroda: fútca, 203. szám.

Íde intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.

Kiadó-hivatal:

Eperjesi Bank-Egylet könyvnyomdájában Eperjesen.
Íde intézendő minden előfizetés, hirdetés és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár:

vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:

Egy évre	5 frt — kr.
Félévre	2 „ 50 „
Negyedévre	1 „ 50 „

HIRDETÉSI DÍJ:

háromhasabos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyitlér minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adtnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadtnak el.

Eperjes november hó 9-én.

A városi pénzügyi s gazdasági együttes szakosztály a mult hét folyamán több ízben tartott üléseiben a városnak 1878-ik évre szóló költségeloirányzatának tervezetét tárgyalta.

Az egyes positiók — mint mindenkor, ugy most is — bő alkalmat szolgáltatnak arra, hogy a bizottság tagjai a közügyek egyik-másik ágaira nézve nézeteiket kifejtsek.

Nem szándékunk e helyen a megbeszélés tárgyait mind felsorolni; hanem a helyett az eszmecserének csak egyik érdekes mozzanatával foglalkozunk.

Szó volt ugyanis arról, hogy az adók behajtása a városnak tetemes költségebe kerül.

A végrehajtón kívül becsüsköket kell fizetni, holott a behajtás eredménye épen nem kielégítő.

A ki állapotainkat közelebről ismeri, könnyen be fogja látni, hogy e szomorú tény oka azon körülményben keresendő, hogy az adók évről évre növekednek, holott az adóképesség nem csak hogy nem fokozódik, de általában véve épen csökkenő félben van.

Az évente kiküldetni szokott adókiadó bizottságokban hivatalból közreműködő állami közegek nem ismerik, a mint hogy közelebről nem is ismerhetik az adózók anyagi körülményeit; mégis az ő szavuk a döntő. A kereseti adónál sokszor képzelt, vagy legalább is túlzottan felvett jövedelmek vétetnek a kivetés alapjául stb.

Innen van, hogy az adózók egy nagy része adójával rendszerint hátralékban marad.

Sokan azt gondolják ugyan, hogy ezt részben a fizetési szándék hiánya okozza; de tény az, hogy a hátralékosok legnagyobb része a kivetett adóösszeget lefizetni teljesen képtelen.

Bizonyítja ezt egyebek között már azon a dolog természetéből folyó körülmény is, hogy bizony kevesen vannak olyanok, kik magukat az adóvégrehajtás kellemetlenségeinek kitennek, a mikor azt szép szerével elmellőzhetik; de bizonyítja továbbá az is, hogy a legtöbb árverés eredménye távolról sem felel meg azon összegnek, melynek behajtása céljából az elrendelve lön.

A végrehajtást szenvedettek ily módon tönkre jutnak, holott másfelől az állampénztár sem veheti azt szolgáltatnak, mivel a kivetett adóösszegnek egy nem jelentéktelen részét, mint behajthatatlant, évente törlesbe hozni kényszerül.

A tulzott adókiadások tehát semmi részben nem vezetnek célhoz.

Igaz, hogy ily módon papiron fényes számok vannak kimutatva; de a tullapon az élet ezerféle gondjaival megküzdni alig tudó nép képe tűnik szemünk elé; míg az állam pénztári egyensulya helyreállításán teljes szellemi s physikai erejükkel fáradozó homokra építik fel házukat s e megbízhatlan forrásokból vélik a deficit megszüntetésére szükséges pénzüsszegeket elővarázsolhatni.

Ennek ellensúlyozására kell, hogy történjék valami, mert ez fokozatosan nem fog így mehetni.

A nálunk jelenleg divó adókiadás főhiánya az, hogy a kivető-bizottságok mérv-

adó tagjai az adózó egyének anyagi s egyéb számbaveendő körülményei iránt nincsenek kellő módon tájékozva.

Ennek az a következménye, hogy az adókiadás nem arányos.

E bajt így lehetne ellensúlyozni, hogy nem a város bizonyos, pl. egyes ötdrészben lakó adózók hivatnának meg a bizottság elé, hanem keresetmód vagy foglalkozás szerint.

A bizonyos élethivatású adózó körülményeit a dolog természeténél fogva azok ismerik legjobban s tudják megítélni, a kik ugyanazon pályán működnek.

Egyik vagy másik iparos, kereskedő üzleti jövedelmei iránt senki sem tud megbízhatóbb és kimerítőbb felvilágosítást adni, mint társai, kik ugyanazon iparral foglalkozván, kell hogy behatóan ismerjék az azzal járó szükségleteket s mindazon körülményeket, melyek a jövedelem növekedésére vagy csökkenésére befolyással lehetnek s így a bizottság által okvetlenül számba veendő.

Igy áll a dolog az ügyvédekkel is; sőt ezeknél még sokkal több azon tényezők száma, melyeket figyelembe venni kell.

Mert az ügyvéd, ki csak a legtrikább esetekben van azon helyzetben, hogy biztos jövedelemre számíthat, legfeljebb a mult évi átlagok szerint tehet vallomást; de vajjon azért a tényleges jövedelem az előirányzott-nak meg fog-e felelni; ennél kisebb, vagy nagyobb lesz-e; — mindez számos körülménynek közrehatásától függ, melyeket még megközelítőleg sem tud senki oly határozottsággal megítélni, mint épen azok, kik hivatásuknál fogva utalva vannak arra, hogy azokat mérlegre vessék.

Máskülönbben, ily eljárás mód behozatala nélkül, ezentul is alig lesz lehetséges a rendszerint előfordulni szokott tévedéseket és — csalódásokat elkerülni, melyek úgy az adózóknak, mint a számok csalhatatlanságában bizton hívó állampénztárnak sok zavart és kellemetlenséget okoznak.

Bizonyára kívánatos, miszerint illető helyen, e fölött gondolkodóba essenek, hogy az adózó közönség terhén könnyítsenek.

Leróni az adót, jelen körülményeink közepette a legelső, legszentebb honpolgári kötelességek egyike. De, ha a nép készséggel hozza meg az áldozatot, ugy másrészt bizonyára csak méltányos, oly módot venni alkalmazásba, mely az áldozat meghozását kevésbé terhesé teszi, sőt lehetőleg megkönnyíti.

Szükségesnek találtuk ezt elmondani, mert tudjuk jól, hogy a városi pénzügyi szakosztály tagjai sokak meggyőződésének adtak kifejezést, midőn e kérdést a fennebbiek értelmében megbeszéltek; de szükségesnek találtuk azért is, mivel nem elég az, hogy az üdvös, a hasznos, egy bizottság szük körében, négy fal között csak azért jusson kifejezésre, hogy ugyanott nyom és visszhang nélkül elenyésszék; de kell, hogy a nyilvánosság elé kerüljön az, a mi szívünkön fekszik, minek orvoslását óhajtjuk, hogy az eszmét kimondva, legyen módunk tovább kifejteni azt, s találni alkalmat arra, hogy annak érdekében a szükségeseket ne csak belássuk, de meg is tegyük.

Rövid értekezések a gyorsírásról.

Közi Cigán János, ügy. jel. és vizs. gyorsíró.

Visszapillantás a gyorsírás multjára.

Minden tudomány és művészetnek van multja és így kisebb-nagyobb mértékben irodalom története is. A gyorsírás irodalom története messze az ókorba nyulván vissza, azért azt csakis némi fogalom szerzés végett dióhéjban tárom fel a szives olvasó előtt.

A gyorsírás eszméje nem a jelen század agyában szülemlett meg, mert ennek nyomaira már, — a „középkor sötét” századaiban, de sőt messzebb, — az „ó-korban” is találunk. — Korunk mesteri keze a gyorsírás jegeket s a rendszert csakis új alakba öltöztette, — a tökély magas fokára emelvén azt.

A gyorsírás tehát tagadhatatlanul az újabbkor vivmánya, dacára annak, hogy a római birodalomban — annak fénykorában — már évszázadok előtt is ismeretes volt, és közhasználatnak örvendett. — Azon jegek azonban — fájdalom — nem jutottak el hozzánk, mert Róma hanyatlásakor a gyorsírás is a világbirodalom romjai alá temetett.

A gyorsírás már a legrégibb időben élt nemzetek előtt ismeretes volt, de hogy voltaképen ki a feltalálója, azt a számos ellentétes tudósítás, és hagyomány miatt eldönteni nem könnyű feladat. Némelyek Enniust tartják annak, de nem tudhatni határozottan, melyik a két illyevü latin író közül: a költő-e, vagy a nyelvész?

Plutarch beszéli, hogy uticai Cató beszéde — Julius Caesar szavazata ellenében, a Catilina összeesküvésének megbüntetésekor — az által maradt fenn, hogy Cicero a curia különböző helyére néhány jeles írást rendelt, kik először használtak oly írásjeleket, melyek kis és rövid vonásokban több betű jelentését foglalták magukban. — Plutarch ez idézett helyéből világosan kitünik, hogy Rómában már Krisztus születése előtt 63 évben ismerték és használták a gyorsírást.

Eusebius szerint a gyorsírás feltalálója Cicero szabadosa M. Tullius Tyiro volt, — és csakugyan a többi írók a római gyorsírást „Notae tyronianae” néven említik. — Állítják, hogy Augustus korában már oly elterjedésnek örvendett, hogy birodalmában 300 tanodán adatott elő. Hogy a római ifjuság csakugyan nyert volt oktatást e művészetben, azt határozottan igazolja Diocletian császárnak 301-iki decretuma, melyben azt rendel, hogy a gyorsírás elsajátítani óhajtók 75 denárt kötelesek a mesternek fizetni, mely összeg Momben számítása szerint 9 frank vagyis osztrák értékben 3 frt 60 kr.

Sveton beszéli, hogy Caesar, a midőn a consuli méltóságot elnyerte, — a senatus s a népgyűlés tárgyalásának leírását és kihirdetését rendelte el, s így kétséget nem szenved, hogy a gyorsírás már Krisztus születése előtt 54 évben a comitiákban is alkalmazásba vették.

A keresztény államokban szintén sok jó szolgálatot tett a gyorsíró. — A vértanúk elleni tárgyalásokat — melyek a szent gyülekezetekben a hívók előtt felolvastattak, — szintén gyorsírók jegyzék fel, s nemsokára általános szokássá vált, az egyháztudórok szent beszédeit is gyorsírók által iratni le, valamint a szent zsinatok tárgyalásait s az eretnekek és katolikusok közötti hitághazati vitákat is.

A római birodalom hanyatlásával a gyorsírás is feledésnek kezdett indulni, míg végre a X-ik században nyoma vész, miután a következő 600 év alatt számára csak kis szereplési kör jutott.

A történelemben egész a XVI. századig a gyorsírás illetőleg csak gyér nyomok vehetők észre, és csak e század második felében találunk Európa nyugatán a gyorsírás terén némi mozzanatot. Ekkor azonban felgyuladván Európában a felvilágosodás hajnala, s ezzel együtt a gyorsírás remek művészete is felébredt hosszú álmából. — A kezdeményezés Anglia részéről történt. Itt, mint rendszer szerzők, legkitünőbb nevet vívtak ki maguknak Willis 1602-ben, kitől az első gyorsírás abc jelent meg; — Schelton (1614); — Mason (1670) és végre a következő században Taylor Sámuel (1786—1820-ig) kinek munkája csakha-

mar bejárta az egész mivelt világot, — rendszerének követői közül a legkitünőbbek egyike Tittman Jakob 1837-ben, kinek phonographiai (hangirás) rendszere oly páratlan elismeréssel találkozék, hogy 1862-ben már a 14 kiadást érte meg, s Anglia és Észak-Amerikában 170,000 példányban kelt el.

E szerzők után csakhamar 200 különféle gyorsírási munka árasztá el Anglia könyvpiacát, de e rendszerek legtöbbje még távolból sem közelíték meg a gyorsírás valódi célját és rendeltetését, mert leginkább rendszeres terv nélkül összekuszált művek valának, melyekben a jelek, és összekapcsolási módok silányak, — az elvek és szabályok pedig határozatlanok voltak, szóval az első kísérlet, és kezdeményezés nem kis bélyegét viselték magukon.

Hogy a gyorsírók a gyakorlat mezejéről — mely a gyorsírásnak tüzbőve — minden alkalommal elégtelen fegyverekkel visszavonulni voltak kénytelenek, erre nézve elég szomorú példát nyújt Franciaország, hol minden egyéb tudomány és művészet már ekkor nagy lendületnek örvendett és a virágzásnak magas poleán állott, mégis Coulon de Thevenot 1776-ban megjelent munkája — mely dacára hogy 20 kiadást ért —, az igények és közhasználatnak annyira nem felelt meg, és annyira gyenge volt, hogy már a forradalom első éveiben használata beszünttetett. — E korban Franciaország oly szegény volt alkalmas és a gyakorlati célnak teljesen megfelelő gyorsírási munkákban, hogy midőn XVI. Lajos 1789-ben a nemzetgyűlést megnyitotta, nem volt gyorsíró, ki az érdekes szónoklatokat megörökítette volna, sőt még a lángeszű Mirabeau és hasonló kortársainak is megragadó beszédei, mind elhangzottak, a nélkül, hogy azokat az utókor számára hagyományozhatták volna.

Németországban a Taylor, Bersin-féle rendszer átdolgozása Mosengeil és Horstig által 1797-ben történt. — Ezek után Danzer (1800) és Leichtlen (1819) léptek fel, — de mind e kísérletet túlszárnyalta Gabelsberger Xaveri Ferencnek 1834-ben Bécsben közzétett gyorsírási rendszere, melyet a már általam említett Redezeichenkunst cím alatt adott át a nyilvánosságának. E rendszer csakhamar egész Németországot elárasztá tündöklő fényével.

Berlinben 1841-ben szintén jelent meg egy gyorsírási rendszer Stolze Vilmostól, ki átvétve Gabelsberger jegyeit és elveit, s azt saját hangoztatási elvei szerint módosítá. — E rendszer rövid idő alatt egész Poroszországot a maga részére hódította.

Gabelsberger és Stolze után még számos szerzők léptek fel, de az általuk létrehozott rendszer mind kénytelen volt hátrálni Gabelsberger és Stolze-éi előtt.

Különfélék.

Hymen. Berzeviczy Albert t. munkatársunk, ki nem réga a jogtudori szigorlatot sikerrel kiállotta, csütörtökön vezette oltárhoz bájos és szeretetreméltó menyasszonyát, Kuzmik Zsófi kisasszonyt. Szívvel gratulálunk!

TÁRCA.

„Jó éjt kedves öregem“.

Epizód a színpalak világából. Ahmedtől.

X.

A megrendelt „sok pezsgő“ csakhamar az asztalon termett. Hopsziné egyre töltögette s üritgette poharát. Arca valóságos biborszinben ragyogott, míg beszélő szerve lassankint ólomnehézzé válván, alig volt már képes néhány hebegve elmondott szót létrehozni.

A pezsgő nemtője végre kiterjeszté szárnyait az egykoron szép másod anya fölött. Hopsziné mosolygó ajakkal elszerűlt; oly boldognak látszott! ah ki tudja miről álmodozott s egyáltalában álmodozott-e?

Annyi bizonyos, hogy utolsó szava ez volt: „Én — édes — istenem! — hiszen — ez olyan — természetes!“

„Hopsziné ideiglenesen meghalt!“ jegyzé meg a gavallérok egyike.

„Requiescat in pace!“ tevé hozzá Kruczy Pista, félelmetes bajszán egyet csavarintva.

Parapluit ur keveset ivott, de orra azért mégis teljes glóriában pirlott. Szeméről már nem beszélünk. Azokra az időkre, a mikor még a fiatalság tüzeit kisugározták, már csak azt lehetett mondani, hogy: „tempo passati“.

De Lilly veszedelmes községe mindazáltal most is, s talán még inkább mint valaha, oly vágyakat gerjesztett elhízott kebelében, melyek édesbéknek látszottak előtte, mint mindazok összevéve, melyek ifjúkora perceit édesedé varázsolták.

Csodálatos szerelem! olympusi csintalan személyesítődöt a régiek bekötött szemmel ábrázolták. Mennyire ismerték lényedet!

Szeszélyed határtalan; te nem válogatsz korban, nem rangban és állásban.

Nyilaid éle ellen nincs óvszer. A gazdag ép ugy kénytelen meghajolni előtted, mint a szegény; a királyi ép ugy mint a koldus. A kis Lilly egy és ugyanazon napon sebzé meg Arthur-

Jótekönyveinu szini előadás. F. hó 19-én hétfőn, a jelenleg itt működő színtársulat igazgatóságának szíveségéből „Caverletné“, ezen minden színpadon nagy sensatiót keltett legújabb francia vígjáték kerül színre, önkéntes tüzoltó-egyletünk javára, mely előadásra közönségünk figyelmét felhívjuk.

Necrolog. F. h. 5-én Roskoványi Kálmán halt meg, élete 56-ik évében, aszkóiban, f. h. 7-én pedig Kriebel Ernő h. ügyvéd élte 67-ik évében, tüdőszélhűdés következtében. — Nyugodjanak békében!

Háziipar. Van egy polgártársunk, a ki nem csak szóval hirdeti a háziipart, de tetteleg üzi egész csendességben. Ez — mért ne neveznők meg? — Schönfeld Hugo ur, ki már 35 nőt foglalkodtat *Selyemgombhorogással*. Ezen gombokat nemcsak Bécsbe, de már Párisba is küldi 5—10 ezrenként megrendelésekre, mert csak kitünően csinos és solid, a mellett olcsó munkát bocsát vásárnak. Az ilyen iparos-kereskedő kiérdemli a polgári babért! Mért nem csinálnak mások mást? Szégyentelven látja az ember, hogy a mindennapi dolgok p. a csizmamáz, ténta, ostor, doboz, seprű, pálca, pipaszár, pemet, kefe és száz más egyszerű cikkért Bécsbe küldetik ki a készpénz, miket szépecskén itthon készíthetnénk egy kis gondolkodás és foglalkozás mellett. Csoda-e aztán, hogy sorra szegényedünk?!

Lopás. Közelmúlt éjjel egy mészáros udvarából 9 darab kost hajtottak el valami jó emberek. A városnak van bő (?) hajduapparatusa: de lopást tudunkra még sohasem fedeztek fel sem gyujtogatást, melynek pedig ugyancsak bővíben vagyunk! (Beküldetett).

Harmincegy esztendővel ezelőtt elvándorolt Kassa vidéke valamelyik falvából egy Horovitz nevű szegény leány. Azóta családja szót sem hallott róla. A holtak vélt azonban e héten megjelent Kassán rokonait felkeresni, mint triesti házbirtokos és már nagyanya! Az élet utai csodálatosak!

Vasuti balesetek statisztikája. Az „Annales des Ponts et Chaussées“ a francia vasutakon történt balesetek számadatait közli. A régi postakocsik világában 335.000 utasra esett 1 halott és 300.000-re 1 sebesült. 1853 szeptemb. 7-től 1875 dec. 31-ig terjedő időszakban a francia pályákon szállítottak 1781 millió utast; ez idő alatt átlag jutott 5 millió utasra 1 halott és 580.000 utasra 1 sebesült. A vasuti balesetek folytonos fogyásban vannak. Az 1825-től 1854-ig terjedő időszakban 2 millió utasra jutott 1 halott és mintegy 500.000 utasra 1 sebesült. 1855 elejétől 1875 végeig 6 millióra esik 1 halott és 590.000 utasra 1 sebesült. 1872-től 1875-ig tehát a nevezett időszak 3 többi évében az arány jóval kedvezőbb volt. 45 millió utas közül 1 halt meg s mintegy 1 millió közül 1 sebesült meg. Angliában az utobb lefolyt 4 év alatt 12 millió utasra esik 1 halott és 366.000 utasra 1 sebesült. Belgiumban 20 millióra 1 halott és 3 1/2 millió utasra 1 sebesült.

A háboru áldozatai. A törökönél halottakban 37,300, sebesültekben 14.000, összesen 51.000. Az oroszok vesztesége halottakban 70,000, betegekben 44,000; összesen 114,000.

nak, az alig felserdült ifjunak szívét, mikor a potrohos Parapluit urét, ki már csak tiszteletbeli fiatal ember volt s kinek, ha feje nem lett volna annyira mámoros, már eleve meg kellett volna gondolnia, hogy a szerelem, mely egy ifjunak sok tekintetben dicsőségére szolgálhat, a hozzá hasonló koruakat határozottan csak neveltség tárgyává teheti.

De azért most is halántékába simitgatta megmaradt haját, hogy a kétségbejött hiányt maskirozza; ismételve igazított nyakravalóján s mindenképen oly kihívó állást igyekezett elfoglalni, melyből azt lehessen következtetni, hogy még két egymásutáni éjszakán át képes eljárni a kállai kettest.

A kis Lilly e törekvéseket észrevette, de szándékosan nem adott rá maga részéről alkalmat, hogy potrohos imádójának a közeledést megkönyvitse; nagyon mulatságosnak találta Parapluit ur kísérleteit. Végre látta, hogy az ő hozzájárulása nélkül az egészből semmi sem lesz.

„Oda fordult tehát a kopasz gavallérhoz.

„Ugyan kedves Parapluit ur — mondá — foglaljon helyet, üljön ide mellém; ide közelebb kérem, s legyen szíves kissé mulattatni.“

Parapluit ur engedett a felszólításnak, mely ismét oly természetes nyíltsággal volt hozzá intézve, hogy távolról sem jutott észébe, miként az llyféle záradék egy önérzetes férfira nézve épen nem valami nagyon hízogó.

„Oh mi boldognak érzem magam, isteni nagyság!“ hebegé.

„Azon épen nincs mit csodálni — jegyzé meg Lilly — a pezsgő élvezése ellejejteti velünk az élet gondjait; a világot, az embereket, egyszóval mindent oly rózsás színben tüntet fel előttünk! Lásza Parapluit ur, én szívből gratulálók önnek boldogságához, kívánom, hogy örökké tartson.“

„Nagyság — mondá erre Parapluit ur — ön nyilván tréfál — ön tudja, hogy — hogy — oh ön tudja, hogy —“

„Kérem, én semmit sem tudok — mondá a kis Lilly — egyáltalában semmit; önnek tehát tág tere nyílik, boldogsága mivoltát előttem ki-

Deák Ferenc emlékszóba ügyében. A Deák Ferenc emlékszóba tárgyában működő bizottságtól következő sorokat vettük:

Tisztelt szerkesztőség! A „Deák Ferenc“ emlékszóba ügyében országsszerte eszközölt pengyűjtések sikeres eredménye immár lehetővé teszi, hogy a fentebbi célra eddig tényleg befolyt összegek, s a még továbbra remélhető adományok igénybevétele mellett — nagy hazánkfia részére, a nemzethez s a dicsőült érdemeihez méltó — emlékszóbot állithassunk.

A fentebbi feladattal megbízott végrehajtó bizottság ennek folytán az arra vonatkozó pályázati hirdetmény közzétételét határozván el, van szerencsém a szóban levő hirdetmény egy példányát oly kéréssel a t. szerkesztőséghez közölni, hogy azt, — tekintve a kegyeletes célt — becses lapjában díjtalanul felvenni* szíveskedjék.

Miután továbbá az ügy jelenlegi stadiuma szükségessé teszi, hogy az emlékszóbot ügyében működő végrehajtó bizottság, a fentebbi célra még remélhető összegek iránt is biztos tájékozást nyerjen, — mult évi június hó 15-én 12/D. F. Sz. szám alatt kelt levelemre hivatkozól, még azon kéréssel fordulok a t. szerkesztőséghez, miszerint a még netán folyamatban levő e részbeni gyűjtéseket befejezni, s a begyűlt összeget az adakozási ivvel együtt a legközelebbi állampénztárhoz mielőbb beszállgatni ne terhelhessék. — Kelt Budapestben 1877. évi november hó 4-én.

Szlávy József.

A bírósági végrehajtók díjairól fontos miniszteri rendelet jött. E szerint a végrehajtók csak az 1871. LI. t. c. 24. §. c. és 25. §-ában, ugy az 1876. IX. t. c. 3. és 5. §§-ban megállapított díjakra tarthatnak igényt, tehát letiltások, igény- és árverési hirdetményekért díjat többé fel nem számolhatnak, s a bíróság ílyet többé meg nem állapíthat. — A miniszteri rendelet száma 30,248/877.

Hű szerető. A napokban a Maros-Vásárhelyen állomásozó szereznek egy köztívité felakasztotta magát, vasárnap el is temették; akadt egypár jóakaró, a ki kikísérte a szerencsétlent. E jóakarók — vagy talán véletlenül a temetőben sétálók — egyike egy székely leányzót látott, a mint keservesen zokogva oda borult az ujjonnan hantozott sirdombra; kérdé tőle, hogy talán rokona, testvére volt a szerencsétlen? Vagy mi egyébért búsong oly nagyon? — „Hogy ne siratnám, — felelt a leány — ez az egy igazán hűséges szeretőm volt, s ez is felakasztotta magát!“

Országos vásár fog tartatni f. hó 27-én. Mennyiben a hetivásárok utóbbi időben élénkebbé alakultak, alapos remény van arra, hogy ezen országos vásár is látogatott lesz.

Uj zeneművek. Táborosky és Parsch nemzeti zeneműkereskedésében megjelent „A vereshaju“, Lukácsy Sándor eredeti népszínművének nyolc közkedveltségű dala.

Enekhangra zongorakísérettel alkalmazta Erkel Elek. Ára 1 frt.

* Alig hisszük, hogy nálunk akadna vállalkozó; ha akad, ugy a hirdetmény pontozatait a bankegylet könyvnyomdájában tekintheti meg. Szerk.

fejteni, természetesen ha célszerűnek találja. Azért csak tessék! sohse genirozza magát kérem!“

„Ah ön tréfál!“ . . . viszonzá gavallérunk.

„Hogy gondolhat már ilyet, kedves Parapluit, hogy képes legyen tréfálni, most, ilyenkor a mikor önnek, tehát egy embernek, boldogságáról van szó; kérem győződjék meg, ön látja, minő ünneplés hangulatban vagyok, elnémultam s hallgatok.“

Ez sok volt. Parapluit ur lesüté szemét, mint egy 17 éves fiu, mikor egy vele egykoru leánynak szerelmet vallani készül, aztán egyet sohajtott s halk, alig érthető hangon inkább sugá, mint mondá:

„Oh nagyság — ön nem tudja, mi tesz engem boldoggá s mi nem; kénytelen vagyok szívemet kitérni ön előtt; tudja meg hát, hogy én szeretek; szeretek úgy, a mint egy szív csak szerethet. Oh szép Lilly! engem a gondolat, hogy szerelmem tárgyához oly közel vagyok, véghetetlenül boldoggá tesz . . .“

„On nem mond nekem ujságot Parapluit ur — hö szerelme nem titok előttem; tudtam s örülök rajta, hogy nem csalódtam. Oh Parapluit ur — ön boldog ember, mert esdeklése meg fog hallgattatni. Igazán szívből gratulálók önnek.“

Parapluit ur nagy szemet meresztett. Nem akart érzékeinek hitelt adni. Azt hitte rosul értette Lillyt; de nem, az nem lehet; Lilly oly tiszta, oly csengő hangon s oly érthetően beszélt.

„Ah — hebegé — nagyság ajkáról hallani ily édes szavakat! erre nem valék elkészülve, erre nem vagyok érdemes! Mennyi kegy! mennyi anyagi jószívűség! Oh Lilly — oh Lilly!“

Lilly félbeszakítá a kopasz Romeo szerelmi ömlengéseit. „Csitt — mondá — magának nem szükséges szerencsétét mindjárt kolompra tennie. Hallgasson és várjon; mindennek megjön a maga ideje“. E szavakkal a kis Lilly felszökött üléséről s az öt körülvevő gavallérok közé vegyülvén, új életet hozott a társalgásba. Parapluit ur pedig nem sejtett óriási boldogsága érzetében egy szót se szólt s ivott addig, míg végre Hopsziné sorsára jutott. (Folytatása következik.)

A r
zatos és
hogy a b
megfeleln
Szo
első, és
szinre. l
énekelt -
első felvo
mikor az
— Püspö
szerepbe
erkölcsös
valamin
céljait el
est sikere
is, ki mi
Vas
népszínm
aratott.
sal. A cin
került a
rokonszer
halmi An
szést ara
alakítá a
a tapsób
(Hudacse
Sze
„A strik
Pe
lait oly
elő, hogy
tetszésér
Csü
nak e sz
nalmány
lemvonás
relmet n
tességgel
remek s
szére sz
méltányo
megemlé
tékáról.
Ma
csőrü ka
melyben
rista fog
Sze
jutalomja
színpártó
S
In
mehreter
urd rit
wuf pro
28
legenheit
schieden
sprechen.
29
und von
Grefutor
niffe der
den (Sitt
von der
Giment
lizenzen,
Dingen.
30
denfelber
jad Ge
D
Entwur
an die
31
beitet er
gröfsten
den in
mern ve
und ein
hie und
32
Daten
wurden
Vorjahr
33
haltes g
geeignet
minder
wir bei
34
melchle
ganj E
längerer
weit die
gaben,
Berglei
begriiffe
nahmte
35
fo erba
zu pub
liminir

Színház.

A múlt színi hét repertoire-je ismét változatos és érdekes volt s bizonyosságát adá annak, hogy a buzgó igazgatóság ígéreteinek becsületesen megfelelni igyekeznek.

Szombaton „Orpheus a pokolban“, Offenbach első, és legdallamosabb termékeinek egyike került színre. Peterdiné szép Euridike volt s csinosan énekelt — mint rendesen. Kiválóan tetszett az első felvonás azon, mondhatni költői jelenetében, mikor az alvilág uralkodója őt életétől megfosztja. — Püspöki pompás volt a nőcsábító, hamis Jupiter szerepében, ki légy alakjába buvik, hogy nem épen erkölcsös, és egy olympusi fejedelem méltóságával, valamint a férj kötelmeivel annyira incompatibilis céljait elérje. A többi szereplő is hozzájárult az est sikeréhez. Megtapsolták a kis Róza Rózsikát is, ki mint Cupido fesztelenül mozgott.

Vasárnap Lukácsynak „Kőza Jutka“ című népszínműve került színre, mely itt nagy tetszést aratott. Ez este a szereplők vetélkedtek egymással. A címszerepet Veresné személyesítette, kinek sikerült a földönfutó árvából érdekes s maga iránt rokonszenvet gerjesztő alakot teremteni. — Várhalmi Anna (Erzsi) dalaival ezuttal is zajos tetszést aratott s Püspöki kifogyhatatlan kedélyével alakította a feleségétől tartó Figura Jancsit. Kijutott a tapsból Váradinak (Árva Gyuri) s Peterdinék is (Hudacsek), ki töröl metszett tót volt.

Szerdán Peterdiné Oroszi Georgine jutalmául „A strike“ című népszínmű adatott.

Peterdiné ez este kitétt magáért. Gyújtó dala ity csinosan s a mellett oly csintalanul adta elő, hogy a közönség valóságos tapsviharral adott tetszésének kifejezést.

Csütörtökön „Kean Edmund“ Dumas Sándornak e szép színműve adatott elő. Kuthy Béla tanulmányal alakította a címszerepet, melynek jellemvonásait a könnyelműséget, lángészt és szerelmet minden árnyalatában mindvégig következetességgel és — bravúrral juttatta kifejezésre. Ily remek szereplés bármely színpadnak is csak díszére szolgáltatna s közönségünk érdeme szerint méltányolta azt. Kuthy mellett dícsérettel kell megemlíkeznünk Ács Irma (Coefeld Helen) játékaról.

Ma, szombaton Jónás Emilnek „A három csőrű kacska“ című kedvelt dalműve kerül színre, melyben Nagy István újonnan szerződött tenorista fog először fellépni.

Szerdán, azaz folyó hó 14-én Veresné Matild jutalomjátékául „A két árva“ fog adatni. Ajánljuk színpártoló közönségünk pártfogásába.

Speries, den 9. November.

Im Laufe der letztvergangenen Woche kam in mehreren Sitzungen der städtischen wirtschaftlichen und Finanz-Commission der Kostenvoranschlags-Entwurf pro 1878 zur Verhandlung.

Wie gewöhnlich, wurde auch diesmal die Gelegenheit ergriffen, um die Angelegenheiten der verschiedenen wirtschaftlichen Zweige der Stadt, zu besprechen.

Man sprach von der drückenden Last der Steuern und von den keineswegs beneidenswerthen Pflichten der Exekutoren, desgleichen sprach man von dem Verhältnisse der Straßenbeleuchtung zum Mondschein, von den Cisternen und den Reparaturen der Wasserwehre, von der Ausbesserung des Straßenpflasters und den Cimentirungsgebühren, von Steuerrückständen, Musiklizenzen, Fortsangelegenheiten und sonstigen nützlichen Dingen.

Über alle diese einzelnen Positionen und die mit denselben verbundenen Zahlen werden wir noch vielfach Gelegenheit finden, uns zu verbreiten.

Diesmal wollen wir den Kostenvoranschlags-Entwurf nur im Allgemeinen berühren, und uns mehr an die Beratungen der genannten Commission halten.

Am dem Entwurfe, welcher sorgfältig ausgearbeitet erscheint und welcher mit den gehörigen, zum größten Theile ganz ausführlichen Motivationen zu den in denselben vorkommenden einzelnen Titelnummern versehen ist, wurden trotz genauer Überprüfung und eingehender Besprechung selbst der Details nur hie und da einige Änderungen vorgenommen.

Im Ganzen und Großen — wo nicht positive Daten zur Richtschnur genommen werden konnten — wurden den Voranschlägen die Durchschnittsziffern der Vorjahre zu Grunde gelegt.

Einige Positionen, welche im Namen des Haushaltes zwar von geringem Belange, andererseits jedoch geeignet sind auf unsere Zeitverhältnisse mehr oder minder charakteristische Streiflichter zu werfen, wollen wir beispielsweise anführen.

Die Positionen der Kundmachungen durch Trommelschlag, welche hieselang im Einnahme-Budget eine ganz bescheidene Summe repräsentirte, wurde nach längerer Debatte um 100 fl. zu erhöhen befunden, weil die im Laufe des Jahres gesammelten Daten ergaben, daß die Zahl von solchen Kundmachungen im Vergleiche zu den Vorjahren bedeutend im Steigen begriffen ist und somit eine zweifach größere Einnahme in Aussicht, als die angenommene.

Fragen wir nach der Ursache dieser Erscheinung, so erhalten wir die Belehrung, daß sich die Zahl der zu publizirenden Exitationen im Verhältnisse des präliminirten Plus vermehrt hat.

Se größer also die hieraus entspringende Ein-

nahme ist, auf desto traurigere Umstände muß gefolgt werden.

Die Einnahmen des städtischen Tanzsaales wurden andestheils um 100 fl. niedriger angeschlagen als im Vorjahre.

Hieraus ist nicht der Schluß zu ziehen, als wenn es an Tanzlustigen absolut mangeln würde. Jedoch die Mittel hierzu fehlen. Bis jetzt ist bloß ein einziger Ball, für den lezten Fasching, in Aussicht gestellt. Unsere Vereine, die zur Veranstaltung von Unterhaltungen in erster Linie berufen wären, wollen sich dem schreckenden Gepenste nicht aussetzen, welches statt die Kassa zu bereichern, mit mehr oder weniger bedeutendem Defizit droht.

Unstreitig ist dies ein Symptom, welches auf die allgemeine Verarmung — oder um uns eines milder harten Ausdruckes zu bedienen — auf den fühlbaren Geldmangel schließen läßt.

So ist das Bild. Auf der einen Seite leere Taschen, auf der anderen hingegen Exekutionen, Brodlosigkeit und Elend.

Auf die eingehendere Besprechung des städtischen Budgets werden wir bei Gelegenheit zurückkommen.

Namens-Verzeichniß

jener edlen Bürger und Einwohner der königl. Stadt Speries, welche freiwillige Beiträge für die Inauguration der Medicin-Academie geleistet haben.

1	Sperieser Bierbrau-Gesellschaft durch 10 Jahre	3000 fl. — kr.
2	Sperieser Volksbank durch 10 Jahre pr.	200 fl. — „
3	Antony Florentina	50 „ — „
4	Beér Michael	50 „ — „
5	Berger Hermann	30 „ — „
6	Benei Antal	5 „ — „
7	Dobay Sándor so lange er lebt jährlich	6 „ — „
8	Dukovits Ferencz	20 „ — „
9	Dwald Carl	100 „ — „
10	Engel Ignaz	5 „ — „
11	Dr. Gład Lipot	150 „ — „
12	Ghillany Jozef	100 „ — „
13	Gallotssit Vilmos	50 „ — „
14	Goldberger Mark	2 „ 50 „
15	Grünbaum Ignaz	12 „ — „
16	Gład Seelig	10 „ — „
17	Guttman Julius	10 „ — „
18	Hajtsch Jozef	200 „ — „
19	Hoffmann M.	1 „ — „
20	Kardos J.	100 „ — „
21	Klein Ignaz	200 „ — „
22	Koch Frigyes	120 „ — „
23	Keczer Bertalan	100 „ — „
24	Kozma Jozef	10 „ — „
25	Kys Et. und Marie	5 „ — „
26	Krejtjanko Andr.	50 „ — „
27	Koch Adolf	5 „ — „
28	Lebermann Jof.	2 „ 50 „
29	Lintner Károly	30 „ — „
30	Mandits Eén	5 „ — „
31	Dr. Mosankó Victor	50 „ — „
32	Neumann Mark	30 „ — „
33	Neumann Jakob	30 „ — „
34	Noch Jure jährlich	10 „ — „
35	Pálvi János	30 „ — „
36	Dr. Prepper Adolf	100 „ — „
37	Reichmann J.	10 „ — „
38	Roth Joachim	5 „ — „
39	Rzentsky	50 „ — „
40	Roskovits Mihaly	10 „ — „
41	Reiner	100 „ — „
42	Szabó Ede	100 „ — „
43	Szemancsik	10 „ — „
44	Szepeßháy Sándor	100 „ — „
45	Stern David	5 „ — „
46	Szwarcz Ede	15 „ — „
47	Tomla August	100 „ — „
48	Wiegner Ede	1 „ — „
49	Teitelbaum Mark	50 „ — „
50	Tategallyo Rafael jährlich	2 „ — „
51	Zeilerdorf	9 „ — „

Speries am 7. November 1877.

Das Actions-Comité.

(Fortsetzung folgt.)

Kleine politische Rundschau.

Ueber den bereits geschilderten Kampf bei Dubnit am 24. Oktober erzählt ein Korrespondent der „Augsburger Allgemeinen Zeitung“ noch folgende Episoden:

Nach achtstündigem blutigen Kampfe war noch nichts erreicht. Man mußte sich zum Massenangriff entschließen. Die Artillerie avancirte bis auf Revolver-Schußweite und begann ein Batteriefener, welches man gehört haben muß, um sich einen Begriff davon zu machen. Jedes Geschöß traf. Die Atmosphäre der Redoute war nur noch eine dicke gelbe Staubwolke, aber dies hinderte die Türken nicht, mit derselben Präzision wie des Morgens die angreifenden Abtheilungen zu lichten. Um 5 Uhr formirten sich 20 Bataillone in erster und 10 Bataillone in zweiter Linie zum entscheidenden Schlage. Die Truppen waren begeistert, und als die Kolonnen die Höhe erstiegen und bald im Pulverdampfe verschwunden waren, aus dem heraus das unmittelbar begonnene ortanähnliche Gewehrfener hörbar war, da nahmen die Reservetruppen unwillkürlich ihre Kopfbedeckungen ab und bekrenzigten sich. Es war ein ungemein erster Moment, man dachte unwillkürlich, daß es unmöglich sei, aus diesem Kugelhagel lebend zurückzukehren. Um halb 6 Uhr wurde das Feuer merklich schwächer; man bereitete sich zum Bajonnet-Angriff vor. Mittlerweile brannten im Innern der Redoute die Blockhäuser und sonstiges brennbares Material, so daß sich der schwarze Qualm mit dem weißen Pulverdampfe vereinigte und, durch die blutrothen Strahlen der eben untergehenden Sonne eigenthümlich beleuchtet, ein Bild gab, welches ich nie vergessen werde.

Schon sah man einzelne Tapfere die Böschung ersteigen, aber sie stürzten tödlich getroffen kopfüber

in den Graben. Dafür kamen immer wieder Kriegsmannschaften nach und endlich um halb 7 Uhr war man im Innern der Redoute. Dort ipann sich der Kampf fort, obwohl bereits der größte Theil der türkischen Truppen den Rückzug gegen Telis angetreten hatte.

Die Verluste der Türken an Todten und Verwundeten betragen 3500 Mann. Die Russen bezahlten den Tag mit 4000 Mann, worunter 230 Offiziere. Zwei Brigadegeneräle sind schwer verwundet, viele Stabsoffiziere todt. Die Türken fochten wie Löwen.

Tagesneuigkeiten.

Eine Ränberggeschichte. Im „V. L.“ und anderen hauptstädtischen Blättern war gestern folgende Notiz zu lesen:

„Helden im Leintuch.“ Dem Publikum in Speries ist vor Kurzem ein seltener Kunstgenuß zu Theil geworden. — Es sollte im dortigen Theater Shakespeares „Coriolan“ mit Georg Molnár in der Titelrolle als Gast aufgeführt werden. Das Haus war ausverkauft. Nun gestaltete sich aber die Vorstellung zu einer ganz außerordentlich genussreichen. Der Requisiteur der Truppe war nämlich unmittelbar vor der Vorstellung mit der Garderobe und sämtlichen Requisiteuren durchgebrannt; alle die bunten Talare, vergoldeten Diademe und theuren Schwerter von Papiermaché waren fort. Schon war zum drittenmale geläutet worden; das Publikum ward ungeduldig, die Völkler-Helden aber, Coriolan an ihrer Spitze, warteten in der Garderobe noch immer auf ihre Kostüme. Was war zu thun? Der Direktor half sich wie er konnte. Er entlich eine Anzahl von Leintüchern und Bettdecken und vertheilte sie unter seine Schauspieler. Der erste Held erhielt eine Bettdecke, die zweiten Chargen empfingen Couvertdecken, während die Statisten in Leintücher gesteckt wurden. So nahm die Vorstellung ihren Anfang, allein Niemand achtete auf die Flüche und Verwünschungen Coriolans, die Schmerzaußbrüche der betrübten Heldennutter verhallten wirkungslos; Jedermann lachte nur über die Kostüme und aus der Shakespeare'schen Tragödie ward die ausgelassenste Posse.

Das Merkwürdigste in dieser possirlichen Geschichte, an welcher — das thatächliche Durchbrennen eines Betteltrages ausgenommen — kein wahres Wort ist, dürfte jedenfalls der Umstand sein, daß sich unsere Tagespresse so ohne Weiteres mythisiren läßt, und „ungenieret, ungejieret“ einem P. L. Publikum Ränberggeschichten vorerzählt, welche auf die Glaubwürdigkeit ihrer Quellen ein schiefes Licht werfen.

Coriolans Leintuch, welches Lachen erregte, erscheint daher in Gestalt großer Zeitungsblätter, was aber die Späthartigkeit der Geschichte durchaus nicht beeinträchtigt.

Theater. Heute kommt im hiesigen Theater Emil Jonas' beliebte Operette: „Die Ente mit den drei Schnäbeln“ zur Aufführung, bei welcher Gelegenheit der neugagirte Tenorist Stefan Nagy, welcher über sehr schöne Stimmittel verfügt, auf unserer Bühne zum ersten Male auftreten wird.

Die Operetten „Goldhignon“ und „Fräulein Kapitän“ sind in Vorbereitung.

Sperieser Eislaufverein. Die diesjährige Generalversammlung des Sperieser Eislaufvereines findet unter dem Vorhise des Präsidenten Herrn Dr. Gyula Schmidt morgen, Sonntag am 11. d. M. um 10 Uhr Vormittags im städtischen Sitzungsjaale statt.

Gegenstand der Verathung wird sein: 1. Der Jahresbericht des Präsidenten, 2. Bericht der behufs Ueberprüfung der Cassarechnungen entsendeten Commission, 3. Etwaige Beschlusanträge einzelner Mitglieder, 4. Neuwahl der Funktionäre.

Communes. Mittwoch den 14. d. M. wird eine Sitzung der städtischen Nepräsentanz stattfinden.

Die Szobärer Feuerwehrreranstalt zum Vortheil: der Vereinskassa Sonntag ein Tombolaspield, bei welcher Gelegenheit verschiedene Dinge, meist Geschenke der dortigen Damenwelt, zur Verloofung gelangen.

Schadenfeuer und Brandlegungen haben im Laufe der vergangenen Woche wieder nicht gefehlt.

Montag bemerkte man am Dache des Malerischen Hauses — seit Kurzem bereits zum zweitenmale — Feuer, welches jedoch sofort, noch ehe es zum Ausbruche gelangen konnte, gelöscht wurde.

Auch in zwei der umliegenden Ortschaften sollen jüngst Brände stattgefunden haben. Das Statarium scheint sich daher nach wie vor nicht zu bewähren.

Eine Sperieser Erfindung. Wie uns von einem Augenzeugen versichert wird, ist es einem hiesigen tüchtigen Mechaniker gelungen, eine Nähmaschine ganz eigener Konstruktion, eine Art Perpetuum Mobile, zu erfinden.

Dieselbe soll der allgemein gebrauchten Singer'schen Nähmaschine in mancher Hinsicht überlegen sein. Besonders bemerkenswerth ist, daß nur ein daran angebrachter Mechanismus aufgezogen zu werden hat, um die Maschine in fortwährenden Gang zu bringen und ohne Zuhilfnahme einer äußerlichen Kraft darin zu erhalten. Ferner soll die Maschine zum Nähen sowohl der feinsten, wie auch der größten Arbeiten z. B. Leder, vollkommen geeignet sein. — Der Erfinder ist geonnen, seine Maschine gelegentlich der Pariser Ausstellung der Deffentlichkeit zu übergeben. Sollte sich die Erfindung bewähren, so dürfte sie jedenfalls Epoche machen.

Der November will uns für die früheren regnerischen Monate entschädigen. Die Witterung ist freundlich, mild, und der Himmel wolkenlos.

Affentirung. Der Landesvertheidigungs-Minister hat mittelst Zirkular-Erlasses verordnet, daß die Vorarbeiten für die 1878-er Affentirung noch im Monat Dezember l. J. u. zwar nach der bisherigen Eintheilung begonnen werden, da die in Folge des (Sel.-Art. XXXVI. 1872) nothwendig partielle Neu-Eintheilung erst im nächsten Jahre ins Leben treten wird. Die zur nächsten Lösung einzubrufenden Altersklassen erstrecken sich auf die in den Jahren 1858, 1857 und 1856 geborenen Militärpflichtigen.

Der Thronfolger in Japan. Am 23. September ward dem Kaiser von Japan der erste Sohn geboren und zwar von einem der zwölf Nebenweiber, der Tochter aus einem einflussreichen Hause des alten Kioto-Adels. Nach dem Herkommen hat der Mikado neben der legitimen Kaiserin zwölf Weiber, damit auf alle Fälle ein Nachfolger vorhanden sei. Der Stellung dieser Nebenfrauen haftet keine Unehre an und man glaubt, daß sich die seit dreitausend Jahren fortgepflanzte Reinheit der Abstammung aus obiger Sitte erkläre.

Neue Musikalien. In der Musikalien-Handlung von Taborszky & Parsch Budapest ist soeben erschienen: *Softa induló, a török ifjak látogatásának emlékére.* Zongorára szerz. M. T. — Preis 60 fr.

Vermischtes.

Alphabetisches Verzeichniß der erforderlichen Eigenschaften eines Weibes. Ein Weib soll sein: Angenehm, artig, anmuthig, achtbar, aufrichtig; bescheiden, bedächtig, beleben, beliebt, beharrlich, bewährt, brav; christlich; demüthig, dienstwillig, dankbar; ehrbar, edelmüthig, einfiichtsvoll, enthaltam, ergeben; freundlich, fleißig, fromm, fruchtbar, friedfertig, fehlerfrei, freimüthig; geduldig, geprüdlich, gesellschaftlich, güttig, gefittet, gebildet, gesund, gehorsam, gefühlvoll, geistvoll, gelassen, genügam, gewandt, gewissenhaft; heiter, häuslich, herzlich, harmlos, haushälterisch, höflich, hold, hülfreich; innig, interessant, jung, keusch, kindlich, kräftig; liebenswürdig, liebevoll, leutselig; milde, manierlich, mäßig, musterhaft, mitleidig; nachsichtsvoll, nachgiebig, nett; offen, ordnungsliebend, pflichttreu, pünktlich; qualificirt; reizend, reich, rechtlich, reinlich; schön, standhaft, sanft, scharfsichtig, sittlich, sparsam; talentvoll, tugendhaft, tadellos, thätig, theilnehmend, treu; unveränderlich, ungekünstelt, uneigennüßig; verschämt, verschwiegen, vernünftig; wohlwollend, weise, wohlgezogen, wirtschaftlich; züchtig, zärtlich, zuvorkommend, zutraulich und zuverlässig. — Wenn ich ein Weib finde, ausgerüstet mit diesen Eigenschaften (sagte ein älterer Junggefelte) so werde ich heirathen.

Wein. Jemand, der ein Faß Wein kaufen wollte, bat den Verkäufer, ihm etlich zu sagen, wie viel Wasser er unter den Wein geschüttet habe, dies Bekenntniß werde den Kauf nicht hindern; er wolle ihm den Wein doch gerne bezahlen. Der Verkäufer bekennt es; der Kauf wird geschlossen und der Käufer zieht den Werth des durch Wasser vertretenen, fehlenden Weines ab. „Denn“, bemerkte er, „ich versprach nur den Wein zu bezahlen; nicht aber das Wasser“.

Man sagt, der Wein sei eine Art stehendes Militair für die Freuden und gegen die Bürden dieses Lebens: Rheinwein — die Infanterie; Champagner — die Cavallerie; Burgunder — die Artillerie; Landwein — der Train; Dessertwein — die Adjutanten; Tokayer — die alten Generale. Wenn die Nationen sich mit diesen Weingattungen zu schlagen beliebten, so dürfte der Weltfriede nie gestört werden; jedoch ist zu befürchten, daß das europäische Gleichgewicht darunter leiden könnte.

Kürzlich wurde Herr K. zu einem Freunde zu Tisch geladen, der einen sehr guten Tisch führte, wo aber der Wein so sauer war, daß er ihn unmöglich trinken konnte. Mehrmals dazu von der Hausfrau aufgefordert, entschuldigte er sich mit den Worten: „Ich bin wie ein Engländer; es' ich, trink' ich nicht;“ (Eßig trink' ich nicht!)

Wir machen hierdurch auf die im heutigen Blatte stehende Annonce der Herren **Kaufmann & Simon in Hamburg** besonders aufmerksam. Es handelt sich hier um Original-Loose zu einer so reichlich mit Haupt-Gewinnen ausgestatteten Verloosung, dass sich auch in unserer Gegend eine sehr lebhaftige Theilnahme voraussetzen lässt. Dieses Unternehmen verdient das volle Vertrauen, indem die besten Staatsgarantien geboten sind und auch vorbenanntes Haus durch ein stets streng reelles Handeln und Auszahlung zahlreicher Gewinne allseits bekannt ist.

Die soeben erschienene Nummer 6 des illustrierten Familienblattes „**Die Heimat**“ enthält: Landolin von Rentershöfen. Roman von Berthold Auerbach. (Fortsetzung.) — Rose, Koralle, Nachtigall. Gedicht von Ludw. Aug. Frankl. — Drei Kameraden. Novelle von Aglaia v. Enderes. (Fortsetzung.) — Illustrationen: Nach Gemälden heimischer Künstler: „Das Bilderbuch“. Von Anton Ebert. — Moderne Wunder. Das Neueste in der praktischen Chemie. Von Dr. S. Pick. (Schlussartikel.) — Hross-Piesenham. Charakterbilder aus dem österreichischen Dorfleben. Von Franz Stelzhamer. (Aus dem Nachlasse. Fortsetzung.) — Polnische Silhouetten. Heimischen Autoren nachgezeichnet von Wilhelm Goldbaum. Blazek der Koch. — „Liesel“. Eine Geschichte vom Hallstätter See. Von Dr. Emmer. Mit Illustrationen: Volkstypen aus Oesterreich-Ungarn: „Schifferdirne vom Hallstätter See“. Originalzeichnung von A. Greil. — Briefe an die „Heimat“. Japanische Mädchen. Von H. — Aus aller Welt. — Das Bilderbuch. (Text.) — Vom Musikalienmarkte.

Verlags-Expedition der „Heimat“ Wien, I., Seilerstätte 1.

Fruchtpreise vom 9. November 1877.

Weggen per 100 Kilogr. Neu	fl.	7.—	—
Weggen „ 100 „ „ „	„	8.75	10.25
Gerste „ 100 „ „ „	„	7.—	7.50
Hafer „ 100 „ „ „	„	4.50	5.25
Wais „ 100 „ „ „	„	—	—
Erbsen „ 100 „ „ „	„	6.—	8.—
Linsen „ 100 „ „ „	„	6.50	10.—
Bisolen „ 100 „ „ „	„	10.—	—
Erdäpfel „ 100 „ „ „	„	2.—	—

Die in **Ofen** am 3. November gehobene Zahlen:

18. 3. 25. 85. 52.

Die nächste Ziehung ist am 17. November 1877.

Die in **Prag** am 7. November gehobene Zahlen:

32. 19. 24. 38. 52.

Die nächste Ziehung ist am 21. November 1877.

Felölös szerkesztő: **Kyss Géza.**

Kiadó-tulajdonos: **Az Eperjesi Bankgyelet.**

1348 sz. 202 1-2

Árlejtési hirdetmény.

Mely szerint a marmaros-szigethi m. k. bányaigazgatóság f. é. 7432. sz. a. kelt rendelete folytán, alólírott hivatal 1878. évi termékszükségletének fedezésére, 1877. évi szeptember hó 29-én tartott árlejtésnél elért, ki nem elégíthető árak miatt: 333 h. l. 75 kilogram sulyu buza, 600 h. l. 42 kg. sulyu zab és 50,000 kg. 1877. évi iszapból ment, eső és víz által ki nem lúgzott édes lószéna szállítására 1877. év november hó 19-én reggel 10 órakor, az alólírott hivatal irodájában egy új árlejtés fog megtartatni.

Az ajánlatok 50 kr. belyeggel 10% bánatpénzzel (készpénz, vagy m. k. állampapír) ellátandók, és f. év november hó 19-én 10 óra reggelig benyújtandók.

Az ajánlatban kívánt összeg szám és szó szerint kiirandó, nemkülönböztetve határozottan kinyilatkoztatandó, hogy nevezett vállalkozó a szállítási feltételeket ösmeri és magát azoknak feltétlenül alá veti.

A szállítás részletes feltételei az árlejtést tartó hivatal szergondnokának irodájában minden nap reggel 9 órától, estve 5 óráig megtekintendők.

A sóvári sótermelő és eladó hivatal.

Égésügyi - hatóságilag megvizsgáltatván s az egészségre nézve teljesen ártalmatlan szernek találtatott!!

„PURITAS“

haj-iffjító-tej.

A „Puritas“ nem hajfesték, hanem tejnemű folyadék, mely majdnem azon csodálatos hatással bír, hogy öszhajakát megiffjít, azaz lassankint még pedig legkésőbb tizenégy nap alatt ama szint visszaadja, melylyel eredetileg bírt!

A „Puritas“ nem tartalmaz festék anyagot. A haj tetszés szerint vízzel mosathatik, lehet fehérel átvont vankoson aludni, és a gőzfürdőköt használni, a festékeknek nyoma sem vehető észre, mert á

„Puritas“

nem fest, hanem iffjítja, és pedig a legösszszabb és legdusabb női hajzatot és a férfi haját és szakállát.

Egy üveg „Puritas“ ára 2 frt (postai szétküldésnél 20 krral több) s készpénzzel, vagy utánvétellel kapható **Franz Otto**, Bécs, Mariahilferstrasse 35. szám.

■ **Óvás** a hamítás és utánzástól. ■

A t. cz. vásárlók felkértenek czégünkre, — mely minden üveg alján és dugaszán világosan látható — szigoruan ügyelni, mivel „haj-iffjító-tej“ czime alatt utánzások is léteznek. 104 24-25

Wenzel Hoppert,

Lakirer, aus Währen gebürtig, 26 Jahre alt katholischer Religion, verheirathet, Reserivist des I. J. 32. Feldjäger Bataillon, bittet um Verleihung einer Bedienstung sei es was immer für eine, um seinen Lebensunterhalt fortzuführen zu können. Derselbe spricht mährisch etwas deutsch, schreibt mährisch gut deutsch etwas.

Wohnhaft in **Eperjes, Haus Nr. 313** bei der Frau **Schwarzer.** 201

K O N K U R R E N Z

Konkurrenz.

Gefertigter beehrt sich dem P. T. Publikum die höfliche Anzeige zu machen, daß er **Mittag- und Nachtmahl im Abonnemente** zu den billigsten Preisen verabreichen wird.

Ferner ist täglich frisches **Gabelfrühstück, kleiner Thee, Csay, schwarzer Kaffee** etc. etc., sowie alle Gattungen **Getränke** zu haben, und wird stets bestrebt sein die **Geneigtheit des P. T. Publikums** zu erringen.

203

Vilmos Neuman.

K O N K U R R E N Z

Anzeige.

Gefertigter beehrt sich dem P. T. Publikum die höfliche Anzeige zu machen, daß er gutes, trockenes **Buchenholz** ins Haus gestellt zu 8 fl. 60 fr. der Meter-Klafter geben kann.

Aufträge können beim Herrn **Wilhelm Neuman Restaurateur** gegeben werden.

Hochachtungsvoll

Moritz Weiss,

Förster beim Herrn Nikolaus v. Ketzler.

204

Man biete dem Glücke die Hand!

375.000 R.-Mark,

oder 218.750 Gulden

Haupt-Gewinn im günstigen Falle bietet die allernenneste **grosse Geld-Verloosung**, welche von der hohen Regierung genehmigt und garantirt ist.

Die vortheilhafte Einrichtung des neuen Planes ist derart, daß im Laufe von wenigen Monaten durch 7 Verloosungen **46.200 Gewinne** zur sicheren Entscheidung kommen, darunter befinden sich Haupttreffer von ev. **R.-M. 375.000.** oder fl. **218.750** S. W., spec. aber

1 Gewinn a R. 250,000	1 Gewinn a R. 12,000
1 Gewinn a R. 125,000	23 Gewinne a R. 10,000
1 Gewinn a R. 80,000	3 Gewinne a R. 8000
1 Gewinn a R. 60,000	27 Gewinne a R. 5000
1 Gewinn a R. 50,000	52 Gewinne a R. 4000
1 Gewinn a R. 40,000	200 Gewinne a R. 2400
1 Gewinn a R. 36,000	410 Gewinne a R. 1200
3 Gewinne a R. 30,000	621 Gewinne a R. 500
3 Gewinn a R. 25,000	706 Gewinne a R. 250
3 Gewinne a R. 20,000	22635 Gewinne a R. 138
7 Gewinne a R. 15,000	etc. etc.

Die Gewinnziehungen sind planmäßig amtlich festgestellt.

Zur nächsten ersten Gewinnziehung dieser großen vom Staate garantirten Geld-Verloosung kostet 1 ganzes Original-Loos nur **Mark 6** oder fl. **3/2** S. W. 1 halbes „ „ „ **3** „ „ **1 1/2** „ „ „ 1 viertel „ „ „ **1 1/2** „ „ **90** fr. „ „

Alle Aufträge werden sofort gegen Einzahlung, Post-einzahlung oder Nachnahme des Betrages mit der größten Sorgfalt ausgeführt und erhält Jedermann von uns die mit dem Staatswappen versehenen Original-Loose selbst in Händen.

Den Bestellungen werden die erforderlichen amtlichen Pläne gratis beigelegt und nach jeder Ziehung senden wir unseren Interessenten unangefordert amtliche Listen.

Die Auszahlung der Gewinne erfolgt stets prompt unter Staats-Garantie und kann durch directe Zusendungen oder auf Verlangen der Interessenten durch unsere Verbindungen an allen größeren Plätzen Oesterreichs veranlaßt werden.

Unsere Collecte war stets vom Glücke begünstigt und hatte sich dieselbe unter vielen anderen bedeutenden Gewinn-entwürfen der ersten Haupttreffer zu erfreuen, die den betreffenden Interessenten direct ausbezahlt wurden.

Vorausichtlich kann bei einem solchen auf der solidesten Basis gegründeten Unternehmen überall auf eine sehr rege Theilnahme mit Bestimmtheit gerechnet werden, und bitten wir daher, um alle Aufträge ausführen zu können, uns die Bestellungen baldigst und jedenfalls vor den **15. November d. J.** zuzunehmen zu lassen.

Kaufmann & Simon,

Bank- und Wechsel-Geschäft in Hamburg

199 Ein- und Verkauf aller Arten 2-2

Staatsobligationen, Eisenbahnactien u. Anlehenloose.

P. S. Wir danken hierdurch für das uns seither geschenkte Vertrauen und indem wir bei Beginn der neuen Verloosung zur Theilnahme einladen, werden wir uns auch fernhin Bestreben, durch stets prompte und reelle Bedienung die volle Zufriedenheit unserer geehrten Interessenten zu erlangen. **D. O.**

Unterleibs-Bruchleidenden

wird die Bruchsalbe von G. Sturzenegger in Gersau (Schweiz) bestens empfohlen. Dieselbe enthält keinerlei schädliche Stoffe und heilt selbst ganz alte Brüche, sowie Muttervorfälle in den allermeisten Fällen vollständig. Zu beziehen in Wien zu 5 Mark nebst Gebrauchsanweisung und überraschenden Zeugnissen sowohl durch G. Sturzenegger selbst, als durch Herrn Hermann, Apotheke zur heiligen Maria, in Budapest.

Zeugniss: Seit beinahe 30 Jahren war ich mit dem Leiden eines Bruches behaftet und hatte namentlich in den letzten Jahren sehr oft die heftigsten Schmerzen. Ich ließ mir zwei Topfchen Bruchsalbe des Herrn Gottlieb Sturzenegger in Gersau kommen, und nachdem ich diese gebraucht, bin ich von meinem langjährigen Bruchleiden vollständig kurirt. Indem ich hier meinen tausendfältigen Dank öffentlich ausspreche, empfehle ich diese vorzügliche Bruchsalbe allen an diesem Uebel Leidenden. Alpen, in Preußen, den 2. Januar 1868. **Graeven**, Volksgeldiener. Zur Beglaubigung des Herrn Graeven unter Beidrückung des Siegels. Alpen, den 2. Januar 1868. Der Bürgermeister: **Jurl.** 200 1-3

Affentirung. Der Landesvertheidigungs-Minister hat mittelst Zirkular-Erlasses verordnet, daß die Vorbereitungen für die 1878-er Affentirung noch im Monat Dezember l. J. u. zwar nach der bisherigen Eintheilung begonnen werden, da die in Folge des Ges.-Art. XXXVI. 1872 notwendig partielle Neu-Eintheilung erst im nächsten Jahre ins Leben treten wird. Die zur nächsten Lösung einzubrufenden Altersklassen erstrecken sich auf die in den Jahren 1858, 1857 und 1856 geborenen Militärpflichtigen.

Der Thronfolger in Japan. Am 23. September ward dem Kaiser von Japan der erste Sohn geboren und zwar von einem der zwölf Nebenweiber, der Tochter aus einem einflussreichen Hause des alten Kioto-Adels. Nach dem Verkommen hat der Mikado neben der legitimen Kaiserin zwölf Weiber, damit auf alle Fälle ein Nachfolger vorhanden sei. Der Stellung dieser Nebenfrauen haftet keine Unehre an und man glaubt, daß sich die seit dreitausend Jahren fortgepflanzte Reinheit der Abstammung aus obiger Sitte erkläre.

Neue Musikalien. In der Musikalien-Handlung von Táboreszky & Parsch Budapest ist soeben erschienen: *Softa induló, a török ifjak látogatásának emlékére.* Zongorára szerz. M. T. — Preis 60 fr.

Vermischtes.

Alphabetisches Verzeichniß der erforderlichen Eigenschaften eines Weibes. Ein Weib soll sein: Angenehm, artig, anmuthig, achtbar, aufrichtig; bescheiden, bedächtig, belesen, beliebt, beharrlich, bewährt, brav; christlich; demüthig, dienstwillig, dankbar; ehrbar, edelmüthig, einsichtsvoll, enthalten, ergeben; freundlich, fleißig, fromm, fruchtbar, friedfertig, fehlerfrei, freimüthig; geduldig, geprächig, geiellchaftlich, güstig, gesittet, geildet, geund, gehorlam, gefühlvoll, geistvoll, gelassen, genügam, gewandt, gewissenhaft; heiter, häuslich, herzlich, harmlos, haushälterisch, höflich, hold, hülfreich; innig, interessant, jung, keusch, kindlich, kräftig; liebenswürdig, liebreich, leutfelig; milde, manierlich, mäßig, musterhaft, mitleidig; nachsichtsvoll, nachgiebig, nett; offen, ordnungsliebend, pflichttreu, pünktlich; qualificirt; reizend, reich, rechtlich, reinlich; schön, standhaft, sanft, scharfsichtig, sittlich, sparsam; talentvoll, tugendhaft, tadellos, thätig, theilnehmend, treu; unveränderlich, ungekünstelt, uneigennüsig; verschämt, verschwiegen, vernünftig; wohlwollend, weise, wohlwollend, wirtschaftlich; züchtig, zärtlich, zuvorkommend, zutraulich und zuverlässig. — Wenn ich ein Weib finde, ausgerüstet mit diesen Eigenschaften (sagte ein ältlicher Junggefelte) so werde ich heirathen.

Wein. Jemand, der ein Faß Wein kaufen wollte, bat den Verkäufer, ihm etlich zu sagen, wie viel Wasser er unter den Wein geschüttet habe, dies Bekenntniß werde den Kauf nicht hindern; er wolle ihm den Wein doch gerne bezahlen. Der Verkäufer bekennt es; der Kauf wird geschlossen und der Käufer zieht den Werth des durch Wasser vertretenen, fehlenden Weines ab. „Denn“, bemerkte er, „ich versprach nur den Wein zu bezahlen; nicht aber das Wasser“.

Man sagt, der Wein sei eine Art stehendes Militair für die Freuden und gegen die Bürden dieses Lebens: Rheinwein — die Infanterie; Champagner — die Cavallerie; Burgunder — die Artillerie; Landwein — der Train; Duffertwein — die Adjutanten; Tokayer — die alten Generale. Wenn die Nationen sich mit diesen Waffengattungen zu schlagen beliebten, so dürfte der Weltfriede nie gestört werden; jedoch ist zu befürchten, daß das europäische Gleichgewicht darunter leiden könnte.

Kürzlich wurde Herr K. zu einem Freunde zu Tisch geladen, der einen sehr guten Tisch führte, wo aber der Wein so lauer war, daß er ihn unmöglich trinken konnte. Mehrmals dazu von der Hausfrau aufgefordert, entschuldigte er sich mit den Worten: „Ich bin wie ein Engländer; eß ich, trink ich nicht;“ (Eßig trink ich nicht!)

Wir machen hierdurch auf die im heutigen Blatte stehende Annonce der Herren **Kaufmann & Simon in Hamburg** besonders aufmerksam. Es handelt sich hier um Original-Loose zu einer so reichlich mit Haupt-Gewinnen ausgestatteten Verloosung, dass sich auch in unserer Gegend eine sehr lebhaftige Theilnahme voraussetzen lässt. Dieses Unternehmen verdient das volle Vertrauen, indem die besten Staatsgarantien geboten sind und auch vorbenanntes Haus durch ein stets streng reelles Handeln und Auszahlung zahlreicher Gewinne allseits bekannt ist.

Die soeben erschienene Nummer 6 des illustrierten Familienblattes „**Die Heimat**“ enthält: Landolin von Reutershöfen. Roman von Berthold Auerbach. (Fortsetzung.) — Rose, Koralle, Nachtigall. Gedicht von Ludw. Aug. Frankl. — Drei Kameraden. Novelle von Aglaia v. Enderes. (Fortsetzung.) — Illustrationen: Nach Gemälden heimischer Künstler: „Das Bilderbuch“. Von Anton Ebert. — Moderne Wunder Das Neueste in der praktischen Chemie. Von Dr. S. Pick. (Schlussartikel.) — Hross-Piesenham. Charakterbilder aus dem österreichischen Dorfleben. Von Franz Stelzhamer. (Aus dem Nachlasse. Fortsetzung.) — Polnische Silhonetten. Heimischen Autoren nachgezeichnet von Wilhelm Goldbaum. Blazek der Koch. — „Liesel“. Eine Geschichte vom Hallstätter See. Von Dr. Emmer. Mit Illustrationen: Volkstypen aus Oesterreich-Ungarn: „Schifferdirne vom Hallstätter See“. Originalzeichnung von A. Greil. — Briefe an die „Heimat“. Japanische Mädchen. Von H. — Aus aller Welt. — Das Bilderbuch. (Text.) — Vom Musikalienmarkte.

Verlags-Expedition der „Heimat“ Wien, I., Seilerstätte 1.

Fruchtpreise vom 9. November 1877.

Weggen per 100 Kilogr. Neu	fl.	7.—	—
Weggen „ 100 „ „ „	„	8.75	10.25
Gerste „ 100 „ „ „	„	7.—	7.50
Hafer „ 100 „ „ „	„	4.50	5.25
Rais „ 100 „ „ „	„	—	—
Erbsen „ 100 „ „ „	„	6.—	8.—
Linsen „ 100 „ „ „	„	6.50	10.—
Bisolen „ 100 „ „ „	„	10.—	—
Erbsapfel „ 100 „ „ „	„	2.—	—

Die in **Ofen** am 3. November gehobene Zahlen: **18, 3, 25, 85, 52.**

Die nächste Ziehung ist am 17. November 1877.

Die in **Prag** am 7. November gehobene Zahlen: **32, 19, 24, 38, 52.**

Die nächste Ziehung ist am 21. November 1877.

Felelős szerkesztő: **Kyss Géza.**

Kiadó-tulajdonos: **Az Eperjesi Bankegylet.**

1348 sz. 202 1—2

Árlejtési hirdetmény.

Mely szerint a marmaros-szigethi m. k. bányaigazgatóság f. é. 7432. sz. a. kelt rendelete folytán, alólírott hivatal 1878. évi termékszükségletének fedezésére, 1877. évi szeptember hó 29-én tartott árlejtésnél elért, ki nem elégíthető árak miatt: 333 h. l. 75 kilogram sulyu buza, 600 h. l. 42 kg. sulyu zab és 50,000 kg. 1877. évi iszapból ment, eső és víz által ki nem lúgzott édes lószéna szállítására 1877. év november hó 19-én reggel 10 órakor, az alólírott hivatal irodájában egy új árlejtés fog megtartatni.

Az ajánlatok 50 kr. belyeggel 10% bánatpénzzel (készpénz, vagy m. k. állampapír) ellátandók, és f. év november hó 19-én 10 óra reggelig benyújtandók.

Az ajánlatban kívánt összeg szám és szó szerint kiírandó, nemkülönbön határozottan kijelölendő, hogy nevezett vállalkozó a szállítási feltételeket ösmeri és magát azoknak feltétlenül alá veti.

A szállítás részletes feltételei az árlejtést tartó hivatal szergondnokának irodájában minden nap reggel 9 órától, estve 5 óráig megtekintendők.

A sóvári sótermelő és eladó hivatal.

Égésügyi - hatóságilag megvizsgáltván s az egészségre nézve teljesen ártalmatlan szernek találtatott!!

„PURITAS“

haj-íjító-tej.

A „Puritas“ nem hajfesték, hanem tejnemű folyadék, mely majdnem azon csodálatos hatással bír, hogy őszhajakat megifjít, azaz lassankint még pedig legkésőbb tizenégy nap alatt ama színt visszadajja, melylyel eredetileg birt!

A „Puritas“ nem tartalmaz festék anyagot. A haj tetszés szerint vízzel mosathatik, lehet fehérel átvont vankoson aludni, és a gőzfürdöket használni, a festékeknek nyoma sem vehető észre, mert á

„Puritas“

nem fest, hanem ifjítja, és pedig a leghosszabb és legdusabb női hajzatot és a férfi haját és szakállát.

Egy üveg „Puritas“ ára 2 frt (postai szétküldésnél 20 krral több) s készpénzzel, vagy utánvétellel kapható **Franz Otto**, Bécs, Mariahilferstrasse 38. szám.

Óvás a hamítás és utánzástól.

A t. cz. vásárlók felkérretnek czégünkre, — mely minden üveg alján és dugaszán világosan látható — szigoruan ügyelni, mivel „haj-íjító-tej“ czime alatt utánzások is léteznek. 104 24—25

Wenzel Hoppert,

Lakifer, aus Währen gebürtig, 26 Jahre alt katholischer Religion, verheirathet, Reservisist des I. I. 32. Feldjäger Bataillon, bittet um Verleihung einer Bedienung sei es was immer für eine, um seinen Lebensunterhalt fortzuführen zu können. Derselbe spricht mährisch etwas deutsch, schreibt mährisch gut deutsch etwas. Wohnhaft in **Eperjes, Haus Nr. 313** bei der Frau **Schwarzer**. 201

K O N K U R R E N Z

Konkurrenz.

Gefertigter beehrt sich dem P. T. Publikum die höfliche Anzeige zu machen, daß er **Mittag- und Nachtmahl im Abonnement** zu den billigsten Preisen verabreichen wird.

Ferner ist täglich frisches **Gabelfrühstück, kleiner Thee, Csay, schwarzer Kaffee** etc. etc., sowie alle Gattungen Getränke zu haben, und wird stets bestrebt sein die Geneigtheit des P. T. Publikums zu erringen.

203

Vilmos Neuman.

K O N K U R R E N Z

Anzeige.

Gefertigter beehrt sich dem P. T. Publikum die höfliche Anzeige zu machen, daß er gutes, trockenes **Buchenholz** ins Haus gestellt zu 8 fl. 60 fr. der Meter-Maßer geben kann.

Aufträge können beim Herrn **Wilhelm Neuman** Restaurateur gegeben werden.

Hochachtungsvoll

Moritz Weiss,

Förster beim Herrn Nikolaus v. Ketzler.

204

Man biete dem Glücke die Hand!

375.000 R.-Mark,
oder 218.750 Gulden

Haupt-Gewinn im günstigen Falle bietet die allernenneste **grosse Geld-Verloosung**, welche von der hohen Regierung genehmigt und garantirt ist.

Die vortheilhafte Einrichtung des neuen Planes ist derart, daß im Laufe von wenigen Monaten durch 7 Verloosungen **46.200 Gewinne** zur sicheren Entschädigung kommen, darunter befinden sich Haupttreffer von ev. **R.-M. 375.000.** oder fl. **218.750** S. W., spec. aber

1 Gewinn a R. 250,000	1 Gewinn a R. 12,000
1 Gewinn a R. 125,000	23 Gewinne a R. 10,000
1 Gewinn a R. 80,000	3 Gewinne a R. 8,000
1 Gewinn a R. 60,000	27 Gewinne a R. 5,000
1 Gewinn a R. 50,000	52 Gewinne a R. 4,000
1 Gewinn a R. 40,000	200 Gewinne a R. 2,400
1 Gewinn a R. 36,000	410 Gewinne a R. 1,200
3 Gewinne a R. 30,000	621 Gewinne a R. 500
3 Gewinne a R. 25,000	706 Gewinne a R. 250
3 Gewinne a R. 20,000	22635 Gewinne a R. 138
7 Gewinne a R. 15,000	etc. etc.

Die Gewinnziehungen sind planmäßig amtlich fest-gestellt.

Zur nächsten ersten Gewinnziehung dieser großen vom Staate garantirten Geld-Verloosung kostet 1 ganzes Original-Loos nur **Mark 6** oder fl. 3¹/₂ S. W. 1 halbes „ „ „ 3¹/₂ „ „ 90 fr. „ „ 1 viertel „ „ „ 1¹/₂ „ „ 90 fr. „ „

Alle Aufträge werden sofort gegen Einzahlung, Post-einzahlung oder Nachnahme des Betrages mit der arößten Sorgfalt ausgeführt und erhält Jedermann von uns die mit dem Staatswappen versehenen Original-Loose selbst in Händen.

Den Bestellungen werden die erforderlichen amtlichen Pläne gratis beigelegt und nach jeder Ziehung senden wir unseren Interessenten unangefordert amtliche Listen.

Die Auszahlung der Gewinne erfolgt stets prompt unter Staats-Garantie und kann durch directe Zusendungen oder auf Verlangen der Interessenten durch unsere Verbindungen an allen größeren Plätzen Oesterreichs veranlaßt werden.

Unsere Collecte war stets vom Glücke begünstigt und hatte sich dieselbe unter vielen anderen bedeutenden Gewinnen oftmals der ersten Haupttreffer zu erfreuen, die den betreffenden Interessenten direct ausbezahlt wurden.

Vorausichtlich kann bei einem solchen auf der solidesten Basis gegründeten Unternehmen überall auf eine sehr rege Theilnahme mit Bestimmtheit gerechnet werden, und bitten wir daher, um alle Aufträge auszuführen zu können, uns die Bestellungen baldigt und jedenfalls vor den **15. November d. J.** zuzunehmen zu lassen.

Kaufmann & Simon,

Bank- und Wechsel-Geschäft in Hamburg

199 Ein- und Verkauf aller Arten 2—2

Staatsobligationen, Eisenbahnactien u. Anlehenloose.

P. S. Wir danken hierdurch für das uns seit her geschenkte Vertrauen und indem wir bei Beginn der neuen Verloosung zur Theilnahme einladen, werden wir uns auch fernerhin Bestreben, durch stets prompte und reelle Bedienung die volle Zufriedenheit unserer geehrten Interessenten zu erlangen. **D. O.**

Unterleibs-Bruchleidenden

wird die Bruchsalbe von **G. Sturzenegger** in Herisau (Schweiz) bestens empfohlen. Dieselbe enthält keinerlei schädliche Stoffe und heilt selbst ganz alte Brüche, sowie Muttervorfälle in den allermeisten Fällen vollständig. Zu beziehen in Teyren zu 5 Mark nebst Gebrauchsanweisung und überraschenden Zeugnissen sowohl durch **G. Sturzenegger** selbst, als durch Herrn **Formagyi**, Apotheke zur heiligen Maria, in Budapest.

Zeigniß: Seit beinahe 30 Jahren war ich mit dem Leiden eines Bruches behaftet und hatte namentlich in den letzten Jahren sehr oft die heftigsten Schmerzen. Ich ließ mir zwei Topfchen Bruchsalbe des Herrn **Gottlieb Sturzenegger** in Herisau kommen, und nachdem ich diese gekraucht, bin ich von meinem langjährigen Bruchleiden vollständig kurirt. Indem ich hier meinen tausendfältigen Dank öffentlich ausspreche, empfehle ich diese vorzügliche Bruchsalbe allen an diesem Uebel Leidenden. **Alpen**, in Preußen, den 2. Januar 1868. **Graeven**, Polizeidiener. Zur Beglaubigung des Herrn **Graeven** unter Beibringung des Siegels. **Alpen**, den 2. Januar 1868. Der Bürgermeister: **Furl.** 200 1—3